

Omoljčani odlično igraju hokej na ledu

Jedno od najomiljenijih mesta za zimske, tačnije ledene sportove jeste Ponjavica. I to onaj deo nadomak Omoljice. Tu se već decenijama događaju prave fešte na sličugama.

Jure za pakom više od pola veka

Najčešće vikendom tamo se okupi staro i mlado da punim plućima, uz muziku s razglasom, u nesvakidašnje dobroj atmosferi uživa u svakom trenu. I pokretu...

Neki se klizaju, drugi se sankaju (uz malu pomoć starijih), treći šetaju udišući bitno „osvežen” vazduh... A ima i onih koji dođu samo kako bi uživali u egzibicijama majstora palice i paka.

Da, dobro ste pročitali – na Ponjavici se igra hokej, i to na momente dostojan pravih NHL profesionalaca.

Nije preterano reći da se ova neobična tradicija prenosi s kolena na koleno, jer već nekoliko generacija zaljubljenika u najbrži kolektivni sport na svetu, od početka šezdesetih godina, ovde ukršta palice.

Nekada su to bili improvizovani štapovi, a klizaljke su „sklepavane” od žice i dasaka. Međutim, s vremenom je jurcanje za pločicom dobijalo sve ozbiljniji karakter, pa danas svi omoljički hokejaši imaju gotovo full opremu. Prve sličuge stigle su 1995. godine, potom i palice i druga oprema, a napravljeni su i golići, koji su, doduše, nešto niži, da ne bi došlo do povređivanja zato što nedostaju kacige i još ponešto.

Ipak, ovim entuzijastima ne manjka elana da uredno obeleže teren i okruže ga snegom ne bi li što više nalikovao pravoj hokejaškoj areni. Kao i da pločicu ne bi morali da jure unedogled...

Sada stasava već treća generacija hokejaša. Čim se uhvati prva ledena kora, kreću pozivi. I nebitno je da li igra ulica protiv ulice ili ko se već zatekne;

ekipe su uglavnom ravnopravne, borba na ledu se rasplamsa dotle da ne izostaju ni žustriji startovi, a bude čak i povreda. Ali takav je to sport – muški, ali u pozitivnom smislu te reči, jer ga s druge strane krasi fer-plej, rekreacija na otvorenom i nadasve dobra zabava.

Bilo i pucanja i upadanja...

Glavni omoljički propagatori hokeja iiskusni igrači na Ponjavici jesu momci u najboljim godinama (čitajte – u ranim četrdesetim): Vlada Ristić, Ljuba Gvozdrenović, Dragan Babić, Žarko Gligorić... Ovaj poslednji, kako kaže, igra hokej preko trideset pet godina, to jest od svoje pete. Igrao ga je i njegov otac, a sada to radi i sin Marko (12), koji kliza već šest godina. Ne propuštaju nijednu priliku da dođu na led, pa kada ovde nema uslova, skoknu i do hale „Pionir”.

Boris Stojčić (42) navodi da se nekad igra toliko borbeno – kako i dolikuje pravom hokeju – da su neizbežni bolni padovi, pa i nimalo naivne povrede. Bilo je čak i pucanja leda usred meča! I on sam je upadao, a pre nekoliko nedelja to se dogodilo i Draganu Babiću. Na sreću, voda je plitka, do kolena, pa je brzo izašao i bez oklevanja nastavio utakmicu.

Od mlađih je tu Branko Ristić, čiji je otac sa svojih sedamdeset godina jedan od najstarijih aktivnih igrača i začetnika klizanja na Ponjavici „pradavne” 1960. godine.

Najtalentovaniji je, sigurno, petnaestogodišnjak Branko Ljuboja, koji rekreativno trenira hokej u beogradskom klubu „Drvene nogice”. Kada je došao na prvi trening, svi su bili fascinirani njegovim umećem stečenim na Ponjavici.

Branko je na „svoj” led doveo i drugaricu iz Pančeva – Katarinu Knežević (22). Ova studentkinja mašinstva, koja „uzgred” trenira i mačevanje, prosto obožava hokej (i njen otac ga je igrao). Ovamo redovno dolazi dve godine, a u međuvremenu kliza kod „tri šerpe” ili na Peskani. Katarina se dobro snalazi u ovoj muškoj igri, ali priznaje da su momci prema njoj ipak malo obazriviji. Naravno, to ne znači da će propustiti priliku da im, kad god može, zabije gol.

Tako je bilo i ovog puta, jer nakon što je Vlada Ristić postigao pogodak za protivničku ekipu, a Ljuboja izjednačio, upravo je jedina dama preokrenula rezultat.

Dok se na terenu, u ravnopravnom duelu, odvijao pravi fajt, ali po svim fer-plej kodeksima, okolo je publika glasno reagovala na Vladine, Babićeve, Borisove, Ljubojine, Žarkove i Katarinine poteze; nasmejana deca su se klizala i sankala oko terena, a s razglasom je odzvanjalo: „Igra rokenrol cela Jugoslavija...” Izgledalo je baš kao da smo se vratili u neka davno zaboravljena idilična vremena.

Jedno jutro na starom buvljaku

Knjige Sidnija Šeldona i Vanje Bulića, ploče grupe „The Police” i Vesne Zmijanac... Polovne patike, očerupan tepih, „šarplaninske” štrikane čarape, pa pribor za pecanje, stari model „epsona”, bicikl „od Marije Terezije” i razni „prepotopski” modeli lampi...

Ako se sve nabrojano može negde pronaći na jednom mestu – onda je to sasvim sigurno buvljak. I to onaj legendarni – stari, koji se iz godine u godinu širi kao kakva epidemija.

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca”.

Jedno selo, dva muzeja

Pravi je raritet da u nekom ruralnom naselju postoji muzej, a da egzistiraju dva – e, to zvuči gotovo nezamislivo.

Baš takav je slučaj u našem najbližem okruženju: verovali ili ne, Novo Selo se diči dvama prostorima u kojima je pohranjena zaostavština iz prošlosti.

Jedan je kapitalno delo dugogodišnjeg vrednog kolekcionara Stevana Đakonovića, dok je za drugi zaslužan Dom kulture, koji je pre petnaestak godina ustupio dve sobe udruženju DAK, čiji je agilni član Ilije Baba tada počeo da ih puni raznim

predmetima.

J. F.

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca“.

Čardak u bojama ruja, osamnaesti put

Verovatno najmasovnija manifestacija u širem okruženju koja neguje zdrav duh u zdravom telu u prelepoj prirodi pod nazivom „U bojama ruja“ odigrala se osamnaesti put u nedelju, 9. oktobra, i ponovo okupila nepreglednu masu ljudi.

Odziv Pančevaca bio je izuzetan, jer je stazama na Čardaku pešačilo i punilo pluća čistim vazduhom oko dve hiljade ljudi (zvaničan broj prijavljenih bio je 1.950). Posebno je lepo to što su više od polovine tog broja činila deca. Oko hiljadu sto mališana uglavnom je doputovalo organizovano u preko dvadeset autobusa, a bile su zastupljene osnovne škole iz Omoljice, Starčeva, Jabuke i Kačareva, kao i gradske obrazovne ustanove – „Isidora Sekulić“, „Sveti Sava“ i „Stevica Jovanović“.

J. F.

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca“.

Sedamdeset godina postojanja MKUD-a „Petefi Šandor“

Mađarsko kulturno-umetničko društvo „Petefi Šandor” ove godine obeležava jubilarni rođendan. Članovi te organizacije su za tu zgodu, umesto torte sa sedamdeset svećica, odlučili da svojim sugrađanima prirede niz manifestacija, na kojima će, pored ostalog, biti mnogo druženja i zabave.

Prva od planiranih aktivnosti biće održana 16. i 17. septembra, između 11 i 18 sati. Reč je o „Danima zimnice”, koji su već dobro poznati pre svega gurmanski nastrojenim sugrađanima. U protekle tri godine ovaj festival dobre hrane odvijao se u Ulici Nikole Tesle, a ove godine će prvi put biti priređen ispred prostorija društva u Ulici cara Lazara 19. Tom prilikom će, pored vrsnih i vrednih kuvara iz udruženja, biti i kolačara, vinara, medara, cvećara...

Prvog dana, u petak, 16. septembra, od 16 sati, predstaviće se tamburaški orkestar i gradski hor penzionera „Zlatna jesen” prigodnim starogradskim i starim narodnim pesmama, a narednog dana u isto vreme zapevaće mešoviti hor MKUD-a „Petefi Šandor”.

Šlag na rođendanskoj torti biće gostovanje pozorišta „Madač” iz Zrenjanina, čiji će članovi završne večeri od 20 sati pevati odlomke iz operete „Kraljica čardaša” u velikoj sali prostorija društva.

J. F.

Održana sedma „Eko-regata Tamiš”

Stotinak ljudi, većinom iz Pančeva i okoline, učestvovalo je, na trideset tri plovila, na sedmoj „Eko-regati Tamiš”, održanoj proteklog vikenda na potezu između Pančeva i Opova.

Ova akcija obuhvatala je više ciljeva – od čišćenja reke i drugih ekoloških aspekata, namere da Tamiš dobije status plovnog vodotoka, preko edukacije dece i mladih, do promovisanja održivih vidova razvoja nautičkog i ruralnog turizma uz reke. Možda i najvažniji podatak jeste da nikad nije pokupljeno manje smeća, naročito ako se zna da je do pre nekoliko godina na svakom metru Tamišem plutalo sve i svašta.

Trud organizatora ove regate, čiji su apeli pecarošima i drugim korisnicima reke sasvim sigurno uticali na podizanje svesti o očuvanju ovog bisera prirode izuzetne lepote, očigledno daje rezultate.

J. F.

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca“.

Brkovi su još uvek oličenje muškosti

Brkovi su jedan od najupadljivijih ukrasa na ljudskom licu. Odlikuju se dužinom, debljinom, stilom, a ima onih potkresanih ili štucovanih, pa hitlerovskih, mandarinskih i da ne nabrajamo sve varijetete.

Međutim, danas ih je sve manje. Na žalost mnogih pripadnica nežnijeg pola koje veruju da bez njih nema žara i plamena strasti.

Privrženi su im još uvek, mahom, stariji ljudi ili, u najboljem slučaju, oni sredovečniji. Međutim, u poslednje vreme pojavljuju se i nešto mlađi, i to uglavnom poklonici alternativnih potkultura ili umetnici poput likovnih stvaralaca.

I u našem lepom gradu ima onih kojima brkovi lice krase. Štaviše, nekima je to

jedna od glavnih karakteristika, nešto po čemu ih mnogi prepoznaju.

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca”.

„Pančevac” proslavio 147. rođendan

Najstariji nedeljnik na Balkanu, osnovan još 1869. godine, obeležio je godišnjicu prigodnom svečanošću održanom juče, 15. aprila, u foajeu Kulturnog centra.

Tom prilikom su se velikom broju zvanica obratili vlasnik pančevačkog lokalnog lista Zoran Peševski i direktor ove medijske kuće Dragan Žujović, a potom je glavni i odgovorni urednik Siniša Trajković predstavio sve „ministre u vladi države 'Pančevac'”.

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca”.

Revija frizura za desetku

Četrdesetak manekena-naturščika, a prevashodno odličnih studenata, u nedelju, 10. aprila, hrabro je istupilo pred masu znatiželjnika u dvorani „Apolo” i, obasjano „vrelim” svetlima reflektora, ponosno iznelo svoje neobične frizure, kreacije frizerskog salona „Prostor B”.

Većini su to bili prvi koraci u svetu mode, za šta su zavredeli gromke aplauze

podrške, ali njihovo glavno znamenje je to što su im fakultetski profesori za pokazano znanje dodeljivali najviše ocene.

E, tako nešto treba na svakom koraku isticati i podržavati...

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca“.

U selu Sakule održani „Ovčarski dani“

Stanovnici Sakula koji se bave uzgojem ovaca pre dvadeset godina počeli su da se organizuju kako bi napravili manifestaciju dostojnu renomea jednog od sela s najviše stočara u Banatu i šire.

Od samog početka izlagane su ovce, a do pre deset godina i krave; kulinari su pripremali čobanski paprikaš, žene izlagale etno-rukotvorine, ali je oduvek glavna atrakcija bila trka magaraca, ili kako oni „suzdržaniji“ vole da kažu – trka na magarcima.

A budući da su u pitanju veoma ćudljive živuljke, s njima nikad nije načisto na koju će stranu.

I eto prilike da se čovek slatko nasmeje...

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca“.